

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/12/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010696
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5625010696.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 26. februára 2026, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudkýň JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Eriky Bebčákovej, prejednal sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7Nt/40/2025 zo dňa 17.12.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7Nt/40/2025 zo 17.12.2025 a

Podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z. z. návrh odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v A., naposledy bytom C., D.. E., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, výkon ktorého mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/154/2021 zo dňa 17.12.2021, právoplatným dňa 4.1.2022, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák., prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. f) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 2, ods. 4 písm. c) zák. č. 475/2005 Z.z. zamietol návrh odsúdeného A. B. na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený A. B., ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že táto je dôvodná čo do chyby vo výroku napadnutého uznesenia.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že pokiaľ ide o zamietavý výrok prvostupňového súdu vo vzťahu k návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, pre takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky. Keďže odôvodnenie napadnutého uznesenia je v tomto smere podrobné, logické a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje. Krajský súd len poukazuje na hodnotiacu správu riaditeľa ÚVTOS F., v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorá pre neho vyznieva negatívne. Zákonným predpokladom pre preradenie odsúdeného do nižšieho stupňa stráženia je plnenie programu zaobchádzania zo strany odsúdeného,

a to v takej kvalite, ktorá by odôvodňovala jeho preradenie do nižšieho stupňa stráženia. Táto skutočnosť však z hodnotiacej správy riaditeľa ÚVTOS F. nevyplýva, naopak, z tejto správy je zrejmé, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody v rámci ústavu so stredným stupňom stráženia plní stanovené ciele programu zaobchádzania v oblastiach vzdelávanie, resocializačné a výchovno-vzdelávacie programy a vzťahy s vonkajším svetom. V oblasti aktivity vo voľnom čase a zaradovanie do práce stanovené ciele plní len čiastočne. Z tohto dôvodu riaditeľ ústavu ani neodporučil zmeniť odsúdenému spôsob výkonu trestu odňatia slobody preradením do nižšieho stupňa stráženia. Z odpisu z registra trestov odsúdeného vyplýva, že tento bol v minulosti opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonával v minimálnom stupni stráženia. Aj z tejto skutočnosti vyplýva záver, že ani opakované výkony trestov odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia nemali na odsúdeného dostatočný výchovný vplyv v tom smere, aby po výkone trestov viedol riadny život. Možno teda konštatovať, že doterajšie opakované zaradenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia nespĺnili očakávaný účel v tom smere, aby došlo k prevýchove a náprave odsúdeného v takej kvalite, aby sa už v budúcnosti nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti preto ani podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky na kladné vybavenie žiadosti odsúdeného na preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia.

Vo výroku napadnutého uznesenia prvostupňový súd však nesprávne uviedol ustanovenie § 9 ods. 2, ods. 4 písm. c) zák. č. 475/2005 Z.z., keďže u odsúdeného prichádza do úvahy postup podľa § 9 ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z.z., pretože odsúdený je zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom ustanovenie § 9 ods. 4 písm. c) zák. č. 475/2005 Z.z. sa týka odsúdeného zaradeného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Toto procesné pochybenie prvostupňového súdu napravil krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného sám, keď vo výroku svojho uznesenia uviedol správne § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže ani krajský súd nezistil splnenie zákonných dôvodov na preradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.